

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΛΗΝΟΡΡΟΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνῶνται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλοις ἀπὸ ἑξῆς Ἑλλήνας 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτά τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορὰ.

Ἀθήναι, 3 Ἀυγούστου 1885

Ἄριθ. 140+138+117

Τὸ ζήτημα

λοιπὸν τῶν ἐμπορῶν μας, ποῦ ἄρχισε ἡ κυρία Ἀκρόπολις γιὰ νὰ κἀνη δουλειὰ καὶ ἀνοίξη νταραβέρι, περιορίζεται εἰς τὰ ἐξῆς ζητήματα.

Πρῶτο, ὅτι οἱ ἐμποροὶ μας δὲν ἔφτασαν νὰ ἔχουν ἀκόμη τόσο μυαλὸ νὰ σκεφθοῦν, ὅτι καὶ οἱ ἐφημεριδογράφοι ἔχουν τῆς κατεργαριαῖς των, πῶς νὰ ξεκάνουν περισσότερο πρᾶγμα, ἀπαράλλαχτα, σὰν κι' αὐτοὺς ποῦ καλλοῦν στὰ παράθυρά τους, τὸ=διάλυσις ὀριστικῆ=χωρὶς νὰ διαλύωνται ποτέ τὰ ἐμπορικά τους.

Δεύτερο, ὅτι καὶ οἱ ἐφημεριδογράφοι ἔχουν τοὺς τελάλιδες τους, τοὺς πωλητάς τῶν ἐφημερίδων των, οἱ ὅποιοι μοιάζουν σὰν τοὺς δικούς των ποῦ βγάζουν ἀξεστῶπτα στῆς πόρταις των, καὶ φωνάζουν, — ὀρίστε, κύριοι, στὴν ὀριστικὴ διάλυσι, γιὰ νὰ ξεκάνουν τῆς σκουργιαῖς τῶν μαγαζῶν των, χωρὶς αὐτὰ νὰ διαλύωνται ποτέ.

Τρίτο, ὅτι οἱ ἐφημεριδογράφοι ἀνοίγουν κάπου κάπου καὶ κἀνένα καλὸ βαρέλι σαρδέλες, ἤγουν γράφουν ἄθρα σκανδαλώδη, καὶ ὅπως οἱ μπακαλίδες τῆς βάζουν δεκαπέντε τὴ μία, πολλὰκις φοραῖς, ἔτσι καὶ αὐτοὶ τὴ διανοητικὴ των τὴν ἐργασία, ὅταν ἦναι καλὴ τὴν ὑπερτιμοῦν.

Τέταρτο, ὅτι οἱ ἐφημεριδογράφοι ἔχουν κι' αὐτοὶ διαγωνισμὸ ἀναμεταξύ τους ποῦς νὰ γράψῃ καλλιτέρα καὶ πρωτοφανῆ ζητήματα γιὰ νὰ γίνῃ λόγος γιὰ ταῖς ἐφημερίδες των, καὶ αὐξήσουν τοὺς συνδρομητάς των ἢ πωλήσουν περισσότερα φύλλα.

Καὶ αὐτὰ λέγονται ἐφημεριδογραφικὰ τεχνάσματα, ἐξυπνάδες, σοφίσματα καὶ κατεργαριαῖς.

Οἱ ἔβραῖοι ἔχουν τὴν καλοσύνη ἅμα ποῦ δέρνουν κἀνένα τοῦ χεριοῦ τους, νὰ φωνάζουν πῶς ἐκείνοι δέρνονται, ἔτσι καὶ οἱ ἐμποροὶ μας ἀπὸ ῥιχτήκαν τῆς Ἀκρόπολις μετ' ἡλίαις βρισκαῖς, ποῦ δὲν τοὺς δίνουν καθόλου τιμὴ, νὰ φωνάζουν, πῶς ἐκείνοι ἐξευτελίστηκαν, περισσότερο, ἐπὶ τὸν ἕκταναν τὸν ἀνθρωπο ἀπασουροῦ.

Τὰ καθερὰ νερὰ ὅσο καὶ ἂν τὰ ἀνακατεύῃ τινὰς δὲν βρωμοῦν, ἐνῶ ἂν ἀνακατέψῃ τινὰς βούθουλα ποῦ λιμνάζει τὸ νερὸ, βρωμᾷ.

Πέμπτο, γιὰ ὅσα ἔγραψε ἡ Ἀκρόπολις δὲν ἔπρεπε καθόλου

νὰ ταραχοῦν οἱ ἐμποροὶ μας πολὺ δὲ περισσότερο καὶ νὰ βρίζουν μετ' ἑτέοια λόγια καὶ τραμπουκοβρισίδια ποῦ τοὺς ἀποδείχνουν, ὅτι ῥοβοῦνται νὰ τοὺς σαλέψῃ κἀνεὶς τῆς πληγαῖς των.

Ἐκτο, ὅταν ἤθελαν νὰ ἀπαντήσουν, ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσουν μετ' ἀξιοπρέπειας ἐμπορικῆ καὶ ὄχι μετ' συζήτησι χαμάλιδων.

Ἐβδομο, ὅτι ἡ Ἀκρόπολις, εἶναι ἀλήθεια ὅτι στὸ γράψιμο τοῦ ἀρθροῦ τῶν ἐμπορῶν ἔκανε φάλτσα στέκα καὶ πάτησε καταμεσῆς στὴν πῆτα.

Ὀγδοο, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται σὲ μᾶς τοὺς ἐφημεριδογράφους, γιὰ μικρὸ κέρδος νὰ ὑβρίζουμε καὶ νὰ ἐξευτελιζουμε τὴν καλλίτερη τάξι τῆς κοινωνίας μας, ἡ ὅποια εἶναι μία ἀπὸ τὰ πρῶτα νεῦρα τοῦ κράτους.

Ἐνντο, ὅτι ἡ Ἀκρόπολις ἔγραψε ὅσα ἔγραψε ἀπὸ τὸ σκαμνὶ τοῦ γραφείου της χωρὶς νὰ καθίση καὶ μιὰ στιγμὴ εἰς τὸ σκαμνὶ τῶν ἐμπορῶν μας, νὰ δοῦν τι μαρτυρολόγιο τραβοῦν.

Δέκατο, ὅτι εἶναι θαῦμα καὶ μάλιστα γιὰ τοὺς ἐμπόρους τῆς Ἀθήνης, πῶς κατορθώνουν καὶ διατηροῦν μετ' ἀξιοπρέπειας τὰ καταστήματά τους, ὕστερα ἀπὸ τόσα κανόνια ποῦ τρῶν κάθε μέρα ἀπὸ τοὺς γενναίους πελάτας των, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἴσως θὰ ἦναι πρῶτος καὶ ὁ ἀρχικανονιέρης συντάκτης τῆς Ἀκρόπολις.

Ἐνδέκατο, ὅτι ἀναλόγως στὰ νοίκια ποῦ πληρώνουν οἱ ἐμποροὶ μας, πάλι φτεινὰ μᾶς πωλοῦν τὰ ἐμπορεύματά τους ἀφοῦ τοὺς σπάζουμε στὰ βερεσέδια καὶ στῆς κκοπληρωμαῖς, ποῦ πρέπει νὰ ξεθεωθοῦν ὡς ποῦ νὰ πάρουν τὸν παρὰ τους ὕστερα ἀπὸ χίλια βάσανα, πίκραις, καῦμοὺς καὶ τρομάρες.

Δωδέκατο, ὅτι ἀναλόγως μετ' ὸν πολιτισμὸ τῆς Ἀθήνης, καθόλου οἱ ἐμποροὶ δὲν παρειαῖγον τὴν πολιτέλεια φέρνοντας τάχα πολύτιμα εἶδη τῆς μόδας, μετ' ἡσ ὁποιαῖς φατοῦρές των μᾶς γδύνουν καὶ μᾶς καὶ τῆς γυναῖκῆς μας, διότι, ἀναλόγως ἀπὸ τῆς ἄλλαις πολιτείαις, τὴν Πόλι, Ἀλεξάντρα καὶ Σμύρνη, στὴν Ἀθῆνα ἴσα ἴσα ἡ γυναῖκῆς μας ντύνονται πιδὸ σκέτα καὶ πιδὸ ἀπλᾶ.

Δέκατο τρίτο, ὅτι οἱ ἐμποροὶ μας ἀναλόγως μετ' ἡ κεσάτια ποῦ πάντοτε τοὺς δέρνουν, χωρὶς ἀπὸ τὰ κανόνια ποῦ πάντοτε τοὺς φοροῦν, εἶναι θαῦμα πῶς κατορθώνουν καὶ διατηροῦν τὰ κκαστήματά τους, ὅτι ἀναλόγως μετ' ἡ ἄλλας πο-

πάρουν λίγο άερα. Αυτή ή άξε-τσιποσά, για τό θεό, δέν ήναι δυνατόν νά συμμαζευτή.

Ένας γείτονας

Σημ. Παλιανθρ. Μήν έχετε κήμμιά άμφιβολία ότι θα σάς τά κάνουν τώρα στο πείσμα χειρότερα, είναι δέ γελοίο νά θέλη νά κάνη τινάς ήθικούς εκείνους που γεννήθηκαν για νά ήναι άνήθικοι και κρίμα στα λόγια μας.

Νέο Φίληρο.

Και πόσα έχει, ή μπουτίλια αυτή ;
Δέκα δραχμάς.—Τι λές βγέ άδερφέ, και πότε ήρθε ο Τάκος εδώ κάτω ;

Ή Μήλο;

Εσώθηκε άφύτου έδωσαν τά παπούτσια στο χέρι του γραμμάτη του έπαρχείου της, ο όποιος πήγε νά τηρεψη όλα τά βαρέλια του νησού και, είναι και αυτό άτομικό και ξέφυγε και γράφηκε.

Μαγδαληνές «Ψαλλήρου με ντύσιμο χρυσογυδουρισών, ώστε νά φένωνται τίμειαις.

Φαντασθήτε

και άν θέλετε μη τό πιστέψετε, φαντασθήτε, ότι μιās σπιθαμής τόπο από την κλεινή πρωτεύουσα μας, στην Αίγινα υπάρχουν δυό φαρμακεία τό όλον και μοναδικά, φαντασθήτε πλέον

τί γιατρικά θα ήναι τά άλλα που έχουν, άφου δέν έχουν σορόπι, και ταξιδεύουν οι άνθρωποι και έρχονται και ψουνίζουν εδώ. Φαρμακεία χωρίς νά έχουν ούτε σορόπι, φαρμακεία πλέον είναι αυτά ή πάγκες ψαράδικες ; "Αμ έσεϊς ή έξουσία αυτού, ή μπάς και δέν υπάρχει ; δέν τους τιμωράτε, δέν τους υποχρεώνετε κατά τον νόμο νά φέρουν τό άπλούστερο αυτά φάρμακο καθώς και όσα άλλα τους λείπουν.

"Αμ κακομοίριδες σπετσέριδες, και μπακαλίδες νά ήσαστε πάλι σορόπι θα ήχατε. Ούου νά χαθήτε.

Τύπος άγαθού δασκάλου.

Βλαχόραφτη,

χωριό του Δήμου Γορτυνίας. Με μεγάλη εύχαρίστησι είδοποιείται ο κόσμος, ότι επικυρώθησαν εις την κατοχή των αξιοτίμων άδερφών Ν. Βαρθατσουλιδων, τά εις θέσιν Κοστέκκα, Βαθύ Ρέμμα, Χαλικιαρά, Γερονικού και Πρινάρι έρημουικαμπίας και προσοδοφόροι άγκαθούρων και λοιπών, έγω δέ ύπονοικίασα αυτά και προς γνώσιν του κοινού.

Α. Ασυμακόπουλος.

Σ. Παλ. Καλορίζικο, αλλά δέν μάς λέει ο κ. Ασυμακόπουλος άν νοικίασε και τά καθούρια και της άκρίδες μαζί ;

Ζήτω της έλευθερίας του καπνού.

Λαύριον.

Ο Θεόδωρος Διαμαντόπουλος έμπορος έχει μιá μοδίστρα στο κατάστημά του εις την όποία στέλνομε τά κορίτσια μας και ο κύριος έμπορος χαρισνίτζεται με την μοδίστα μπροστά των εις τρόπον ώστε διαφθείρονται και αυτά κτλ,

Α. Σιγόλας.

Σ. Παλ. Α'τά, κύριε Σιγόλα που γράφεις είναι καθαρά άτομικά και σου τό γράψαμε έτσι με δυό λέξεις, για νά καταλάβουν και άλλοι κοντά σε σε ποιá είναι εκείνα που δέν γράφονται και ούτε πρέπει νά τά γράφεται.